

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2013/2135(INI)

11.11.2013

MIŠLJENJE

Odbora za razvoj

upućeno Odboru za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane te Odboru za industriju, istraživanje i energetiku

o okviru za klimatske i energetske politike 2030.
(2013/2135(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Norbert Neuser

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. prihvaća povijesnu odgovornost EU-a i drugih velikih subjekata koji ispuštaju stakleničke plinove prema zemljama u razvoju i ugroženim skupinama stanovništva, pogotovo ženama koje su glavne žrtve klimatskih promjena; ističe potrebu za obnovljenim vodstvom EU-a u međunarodnim pregovorima o klimi kako bi se postigao ambiciozan obvezujući sporazum na UNFCCC-u u Parizu 2015., koji se temelji na postupku pravedne raspodjele tereta; ističe da Europska unija, kako bi bila vjerodostojna u ulozi vođe i potaknula sve ostale države da se obvežu na smanjenje emisije štetnih plinova, prvo mora pojačati napore kako bi smanjila svoje emisije štetnih plinova radi postizanja više vrijednosti od cilja smanjenja emisija od 80 - 95 % do 2050.;
2. prepoznaje da je prema najnovijim znanstvenim izvješćima Međunarodnog tijela o klimatskim promjenama vremena za globalno djelovanje sve manje te da je trošak nedjelovanja nekoliko puta veći od troška provedbe pravovremenih mjera u vezi s klimatskim promjenama; izražava zabrinutost da utjecaji na klimu mogu poništiti najnoviji napredak postignut u okviru ostvarivanja milenijskih razvojnih ciljeva, povećati glad u svijetu za 10 – 20 % do 2050. i da već dovode do gubitka života i sredstava za život u najsiriromašnijim i najranjivijim zemljama;
3. naglašava potrebu da se osigura, kao prioritet, da prvo razvijene zemlje brzo smanje svoje emisije i osiguraju potrebne financijske tokove za zemlje u razvoju namijenjene prilagodbi i ublažavanju posljedica klimatskih promjena; upozorava međutim da treba izbjegavati upotrebu mehanizama za kompenzaciju emisija kao što je mehanizam čistog razvoja zbog toga što za takve mehanizme nije dokazano da su učinkoviti alati za smanjivanje emisija stakleničkih plinova i jer dovode do odgađanja primjene ključnih strukturnih promjena u gospodarstvima razvijenih zemalja;
4. prihvaća međunarodno dogovoreni klimatski cilj prema kojem ukupni porast globalne prosječne temperature ne smije biti veći od 2°C iznad predindustrijske razine;
5. poziva države članice da donesu tri obvezujuća cilja za 2030., tj. smanjenje emisija stakleničkih plinova od najmanje 50 % u odnosu na razine iz devedesetih, ostvarivanje udjela od 40 % energije dobivene iz obnovljivih izvora energije i povećanje energetske učinkovitosti od najmanje 30 %; podsjeća da energetska učinkovitosti i upotreba obnovljivih izvora energije smanjuju emisije stakleničkih plinova i stoga pospješuju postizanje cilja EU-a za smanjenje emisija stakleničkih plinova od najmanje 50 %;
6. potiče Komisiju i države članice da postupno ukinu sve subvencije i državnu pomoć za fosilna goriva i nuklearnu energiju te da dovrše unutarnje tržište struje na način kojim se ostvaruje korist za obnovljive izvore energije;
7. naglašava potrebu za smanjenjem ugljičnog otiska u sektoru prometa; primjećuje s time u vezi da neka biogoriva ne samo da nisu uspjela ispuniti očekivanja u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova već mogu pridonijeti rastu cijene hrane zbog natjecanja za

zemljište te mogu otežati pristupu ključnim resursima te zemljištu i vodi lokalnih i autohtonih zajednica u zemljama u razvoju; zauzima stajalište da se najkasnije do 2020. trebaju smanjiti i ukloniti javni poticaji za proizvodnju biogoriva iz usjeva (kao što je obvezujući cilj EU-a od 10 % za obnovljivu energiju u prometu ili za subvencije) kako bi se izbjegli negativni utjecaji na pravo na hranu; poziva na usvajanje učinkovitih mjera za sprečavanje štetnih socijalnih i ekoloških učinaka u vezi s proizvodnjom biomase za energiju namijenjenu europskim tržištima;

8. naglašava potrebu za smanjenjem energetske potrošnje u sektoru prometa jer će vjerojatno biti sve teže na održiv način ostvariti ciljne postotke za energiju dobivenu iz obnovljivih izvora energije ako ukupna potražnja za energijom u sektoru prometa nastavi rasti;
9. ističe da treba uskladiti razvojne i klimatske ciljeve; ističe da klimatske promjene prijete sposobnosti cijelih regija da se prehranjuju i time ukazuju na povezanost s ciljem programa za globalno iskorjenjivanje siromaštva koji je temelj postupka milenijskih razvojnih ciljeva i ciljeva održivog razvoja pokrenutih na konferenciji Rio + 20; poziva na integraciju tih dvaju postupaka u jedinstven i sveobuhvatan okvir koji će se odnositi na razdoblje poslije 2015.;
10. podsjeća na obveze EU-a u okviru Okvirne konvencije UN-a o klimatskim promjenama za potporu naporima zemalja u razvoju, posebno najslabije razvijenim zemljama, kad je riječ o ublažavanju i prilagodbi klimatskim promjenama i unapređenju otpornosti izgradnjom kapaciteta, investiranjem u istraživanje, prijenosom tehnologije i doprinosima zelenom klimatskom fondu koji mora hitno postati potpuno operativan;
11. naglašava presudnu ulogu koju ima osiguravanje financijskih sredstava kad je riječ o poduzimanju ambicioznih koraka u vezi s klimatskim promjenama; stoga insistira na potrebi da se izgradi koherentna financijska arhitektura za klimatske promjene; poziva države članice da ulože veće napore kako bi pomogle razvijenim zemljama da ispune obveze osiguravanja najmanje 100 milijardi USD godišnje za financiranje borbe protiv klimatskih promjena uz već preuzetu obvezu dodjeljivanja 0,7 % BND-a kao službene razvojne pomoći do 2020.;
12. ističe činjenicu da žene u najslabije razvijenim zemljama imaju najviše odgovornosti u sektorima kojima prijete klimatske promjene; naglašava važnost i potrebu za analizom ravnopravnosti spolova i uključivanjem rodne perspektive u sve programe djelovanja vezanima za ublažavanje ili prilagodbu i smanjenje posljedica klimatskih promjena i smanjenje rizika od katastrofa koje financira EU ili države članice;
13. ističe potrebu bavljenja problemom rastućeg utjecaja emisija zračnih prijevoznika na klimatske promjene; stoga žali zbog činjenica da EU nije privremeno zamrznuo provedbu sustava trgovanja emisijama EU-a za letove koji nisu unutar EU-a; naglašava potrebu za proširenim i poboljšanim sustavom trgovine emisijama kojim bi se zacrtali učinkoviti klimatski ciljevi i pružili djelotvorni poticaji za smanjenje emisija stakleničkih plinova, osigurala stvarna cijena za ugljikov dioksid i time odrazio pravi trošak povezan s fosilnim gorivima; ističe da se ukupna količina kredita za emisiju ugljika mora postupno smanjivati kako bi se dosegla neutralnost emisije stakleničkih plinova do 2050.; smatra da je od presudne važnosti osigurati dodatna financijska sredstva za borbu protiv klimatskih promjena i izdvojiti, u okviru nadležnosti sustava trgovine emisijama, postotak prihoda od

aukcija za financiranje borbe protiv klimatskih promjena kako bi zeleni klimatski fond bio potpuno operativan;

14. napominje da je Europska agencije za okoliš u nedavnom izvješću ustanovila da je EU između 1990. i 2012. smanjio svoje emisije za 18 %, što je blizu cilja od 20 % smanjenja emisija do 2020.; poziva stoga europske čelnike da povećaju sadašnji klimatski cilj za 2020. na 30 % kako bi se izbjegao izostanak djelovanja do 2020.;

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	5.11.2013
Rezultat konačnog glasanja	+: 14 -: 12 0: 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 187. st. 2.	Iratxe García Pérez, María Muñoz De Urquiza, Bogusław Sonik